

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Cdo/78/2024
Identifikačné číslo spisu:	8122209465
Dátum vydania rozhodnutia:	29.10.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Marián Sluk
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:8122209465.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Prievozská 2, IČO: 35724803, zastúpenej advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o., Bratislava, Prievozská 2, IČO: 53255739, proti žalovanej Q. K., narodenej L. o zaplatenie 2.256,96 eura s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 19Csp/144/2022, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 23. apríla 2024 sp. zn. 1CoCsp/7/2024, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanej n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove rozsudkom z 23. apríla 2024 sp. zn. 1CoCsp/7/2024 (ďalej aj „odvolací súd“) podľa § 387 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) potvrdil rozsudok Okresného súdu Prešov (ďalej aj „súd prvej inštancie“) z 3. októbra 2023 č. k. 19Csp/144/2022-116 o zamietnutí žaloby a o nepriznaní nároku na náhradu trov konania žalovanej (§ 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP); žalovanej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania (§ 369 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP).

1.1. V odôvodnení rozsudku odvolací súd mimo iného skonštatoval, že: „... na základe formulárovej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru - Flexipôžička z 19. 5. 2015, bola žalovanej právnym predchodcom žalobcu VÚB, a.s. poskytnutá pôžička na splatenie spotrebiteľských úverov s výškou úveru 4.000 eur, celkovou čiastkou, ktorú musí dlžník zaplatiť 6.360,35 eura a výška odplaty predstavovala 13,87 % pri najvyššej prípustnej miere odplaty vo výške 23,06 %.

42. Súd prvej inštancie a následne aj odvolací súd sa v prejednávanej veci zaoberali predovšetkým otázkou aktívnej legitímácie žalobcu v tomto konaní, ktorá mala vyplývať z Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok z 13. 11. 2020, uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu, t. j. VÚB, a.s., ktorou bol aj predmetný úver postúpený z pôvodného veriteľa VÚB, a.s. na žalobcu.

43. Treba konštatovať, že súd prvej inštancie v tomto smere správne vychádzal z ustanovenia § 17 ods.

1 ZoSÚ a skúmal, či bola splnená podmienka možnosti postúpenia predmetného úveru na žalobcu v zmysle § 17 ods. 1 písm. b) ZoSÚ, teda či išlo o pohľadávku po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, teda súd prvej inštancie skúmal, či došlo k tzv. riadnemu predčasnému zosplatneniu predmetného úveru zákonným spôsobom zo strany právneho predchodcu žalobcu vo vzťahu k žalovanej.

44. V zhode so súdom prvej inštancie aj odvolací súd konštatuje, že žalobca nepreukázal, že jeho právny predchodca (VÚB, a.s.) postupoval pri zosplatnení predmetného úveru vo vzťahu k žalovanej v súlade so zákonom a vykonal toto zosplatnenie právne perfektným spôsobom.

45. V spise je založená tzv. tretia upomienka - pokus o zmier, t. j. podanie právneho predchodcu žalobcu zo 6. 3. 2020, ktorou upozornil žalovanú, že napriek predchádzajúcim upomienkam neuhradila záväzky plynúce z predmetnej zmluvy o úvere a dlhuje sumu 190,32 eura, ktorá je špecifikovaná na istinu, úroky, úroky z omeškania a poplatky. Táto upomienka neobsahuje špecifikáciu, ktoré splátky neboli žalovanou ako dlžníčkou doposiaľ uhradené.

46. Takáto špecifikácia však bola nevyhnutná so zreteľom na ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého právo vyplývajúce z § 565 Občianskeho zákonníka (t. j. možnosť požadovať zaplatenie celého doposiaľ existujúceho dlhu (tzv. predčasné zosplatnenie úveru) je podmienené uvedením dlžnej, t. j. zameškanej splátky, čo tento list právneho predchodcu žalobcu neobsahuje, pretože obsahuje len výšku dlžnej sumy.

47. Najdôležitejšou okolnosťou v kontexte posudzovania právne účinnej možnosti zosplatnenia predmetného úveru, t. j. uplatnenia práva v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka, je však samotný právny úkon právneho predchodcu žalobcu, t. j. výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom z 18. 6. 2020 (č. I. 42 spisu), ktorá neobsahuje výšku dlhu alebo splátok, s ktorými bola žalovaná v omeškaní. Toto podanie obsahuje len informáciu, že celková výška zosplatneného dlhu predstavuje sumu 2.639,99 eura, z toho istina sumu 2.461,22 eura a ďalšie informácie, ktoré sa však netýkajú toho, aká je výška nezaplatených splátok.

48. V súvislosti s podaním zo 6. 3. 2020, adresovaného právnym predchodcom žalobcu žalovanej, t. j. tzv. treťou upomienkou a pokusom o zmier, treba konštatovať, že ide o jediný dôkaz eventuálneho neplnenia si záväzkov žalovanej vo vzťahu k predmetnému úveru, avšak predchádzajúce upomienky, ktoré by mohli špecifikovať zanedbané splátky a okolnosť, za aké obdobie tieto plátky neboli zaplatené, žalobca do spisu nepredložil.

49. Správne preto postupoval súd prvej inštancie pokiaľ vyhodnotil predmetné predčasné zosplatnenie zostatku úveru (podanie právneho predchodcu žalobcu z 18. 6. 2020, č. I. 42 spisu) za neurčitý právny úkon, ktorý neobsahuje informácie zodpovedajúce § 565 Občianskeho zákonníka, ktorý zakotvuje možnosť predčasného zosplatnenia úveru, t. j. možnosti, aby veriteľ žiadal zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, nakoľko žiadna špecifikácia nezaplatených, teda dlžných splátok ku dňu zosplatnenia, ale ani celková suma nezaplatených splátok, ktoré by mohli byť dôvodom aplikácie § 565 Občianskeho zákonníka, v tomto podaní nie je uvedená, pričom v zmysle vyššie uvedeného toto podanie obsahuje len výšku už zosplatneného dlhu, čo nie je postup korešpondujúci s § 565 OZ.

50. Preto aj odvolací súd konštatuje, že tento právny úkon právneho predchodcu žalobcu nemôže byť akceptovaný ako riadne zosplatnenie predmetného úveru vo vzťahu k žalovanej v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka a v závislosti od toho nemohol právne účinne právny predchodca žalobcu postúpiť predmetnú pohľadávku žalobcovi, nakoľko nešlo o pohľadávku po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru práve so zreteľom na nenaplnenie podmienok riadneho zosplatnenia tohto úveru zo strany právneho predchodcu žalobcu (§ 17 ods. 1, písm. b) ZoSÚ).

51. Za týchto okolností žalobca v prejednávanej veci nie je aktívne legitimovaný a už aj len z tohto dôvodu musela byť jeho žaloba zamietnutá.

52. Správne preto postupoval súd prvej inštancie pokiaľ žalobu zamietol pre absenciu aktívnej legitimácie žalobcu v tomto konaní a postupom podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozsudok ako vecne správny potvrdil.

53. Za týchto okolností je nadbytočné zaoberať sa ďalšími skutkovými zisteniami súdu prvej inštancie týkajúcimi sa bezúročnosti a bezpoplatnosti úveru, ktorý je predmetom tohto konania z dôvodu údajnej absencie riadnej špecifikácie celkovej čiastky, ktorú mala žalovaná zaplatiť alebo nedostatočného skúmania bonity zo strany právneho predchodcu žalobcu vo vzťahu k žalovanej ako dlžníčke - spotrebiteľke. Tieto okolnosti sú nadbytočné v kontexte nesplnenia základných atribútov aktívnej vecnej legitimácie žalobcu v tomto konaní z vyššie uvedených dôvodov, ktoré logicky viedlo k zamietnutiu žaloby.“

2. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“), jeho prípustnosť vyvodzovala z ustanovenia § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. a) a b) CSP. Navrhla zrušiť rozhodnutie odvolacieho súdu v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie, vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie a priznať jej nárok na náhradu trov dovolacieho konania. Pre naplnenie dovolacieho dôvodu v zmysle § 421 ods. 1 písm. a) a b) CSP uviedla, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci pokiaľ vychádza z toho, že veriteľ je povinný za dodržania podmienok uvedených v § 53 ods. 9 a § 565 OZ v písomnom úkone, ktorým toto právo na zosplatenie uplatňuje uvádzať, pre ktorú konkrétnu splátku pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Zároveň sa týmto nesprávnym právnym posúdením veci mal odvolací súd odkloniť od rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (1Cdo/123/2022, 5Cdo/188/2023). Dovolať dôvod v zmysle § 420 písm. f) CSP v dovolaní nebol obsahovo vymedzený, v tejto časti preto bolo dovolanie v zmysle § 447 písm. f) CSP odmietnuté.

3. Žalovaná nevyužila právo vyjadriť sa k dovolaniu.

4. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3C príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) po preskúmaní, či dovolanie obsahuje zákonom predpísané náležitosti (§ 428 CSP), a či sú splnené podmienky podľa § 429 CSP, v rámci dovolacieho prieskumu dospel k záveru, že rozhodujúcou právnou otázkou od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu je dovolateľkou nastolená právna otázka, namietaného nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 421 ods. 1 CSP), a to či súčasťou oznámenia (o zosplatení úveru v zmysle v § 53 ods. 9 a § 565 OZ) nebola a mala byť identifikácia omeškanej splátky.

5. V právnej vete judikátu R 34/2025 bol vyslovený právny záver, že: Bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. októbra 2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Nesprávne uvedenie len priemernej hodnoty RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere (bez ohľadu na povahu odchýlky) a podobne tiež nesprávne uvedenie RPMN v spotrebiteľov prospech samo osebe bezúročnosť úveru ani nemožnosť veriteľa žiadať v súvislosti s jeho poskytnutím poplatky nespôsobuje (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. februára 2025, sp. zn. 6Cdo/152/2022). V odôvodnení rozhodnutia dovolací mimo iného uviedol: ... „bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch v zákone ustanovených lehôt). Na právny úkon nekonkretizujúci splátku preto je dôvod nazerať ako na úkon zákon obchádzajúci (nakolko napriek nezakotveniu výslovnej zákonnej požiadavky na takúto náležitosť jej absencia spôsobuje nedodržanie účelu úpravy, ktorým je možnosť

overenia si splnenia požiadaviek slúžiacich zvýšenej ochrane spotrebiteľa) a i nedostatočne určitý, v oboch prípadoch sankcionovaný neplatnosťou (či už podľa § 39 alebo § 37 ods. 1 OZ).“

6. Z predmetnej ustálenej judikatúry dovolacieho súdu vyplýva, že bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie úveru, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok. Právny úkon nekonkretizujúci splátku je nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

7. Z uvedených dôvodov je zrejmé, že dovolanie v zmysle § 421 ods. 1 písm. a) a b) CSP nie je vymedzené správne, lebo tu nešlo o prípad kedy by rozhodnutie odvolacieho súdu malo spočívať na nesprávnom právnom posúdení veci, ide tu o situáciu, kedy sa judikátom R 34/2025 v rozhodnej právnej otázke pre tento prípad nastolil stav ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (R 71/2018), a preto dovolací súd dovolanie odmietol v zmysle § 447 písm. f) CSP. Na tomto závere nič nemení ani to, že k ustáleniu judikatúry dovolacieho súdu došlo až po podaní dovolania.

8. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 CSP tak, že žalovanej ich náhradu nepriznal, pretože aj keď výsledok dovolacieho konania obdobný jeho zastaveniu zavinila žalobkyňa (§ 256 ods. 1 CSP), žalovanej žiadne preukázané trovy dovolacieho konania nevznikli (R 72/2018).

9. Toto uznesenie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.